

до и до оутъ (?) . . . псправите, а не Кльноте писаваго. Тоя рѣкописъ принадлежи на г. Михановича австрийскиятъ консулъ въ Солунь«. Г. Григоровичъ е видѣлъ това евангелие преди 1848 година; но ние не знаеме въ самото евангелие ли са намира долеизложенното житие или съ другъ нѣкой рѣкописъ. Ако виикнеме въ правописанието на озаглавенното отъ г-на Григоровича евангелие, то ще да видиме, че то има голѣмо сходство съ нашиятъ памѣтникъ. Ние не знаеме още преписанъ ли е тоя памѣтникъ отъ г-на Николова както трѣба или не *).

Царствоуѣщемъ Кало Иоанноу царю влзгарскомъ, братоу стараго аскна царя, приемъшемъ грѣчскѣхъ землѣхъ, Оракѣхъ, македонѣхъ, неладжъ и елладжъ, и дошѣдъшемъ въ градѣкъ мѣгленскомъ, и тоу вѣстѣхъ р. дѣнѣхъ. и помолиса когоу, прїемъхъ скретенъниѣхъ рѣкѣхъ преподобнаго иларионѣхъ воинѣхъ на когъмили. Божественнѣхъ ревностїнехъ раждѣжешаса вѣсхота принести моштѣхъ свѣтаго въ свои настольнѣхъ градѣхъ царствоуѣжци. големи трѣновѣхъ глаголихемн. Иѣ же повелѣхъ сжштимъ (иже) подовекластїнехъ него. и двигъше моштѣхъ свѣтаго съ рѣкоїхъ (ковчегомъ**) принесша ѣ отъ града тѣхъ. оуслѣ-

*) Чудно нѣщо! Нашите стари памѣтници пропадатъ безслѣдно и никой не мисли за тѣхното сжхранение! Ако г. Михановичъ, г. Григоровичъ и др. сж обраде нашите манастире съ цѣлъ да увардатъ старите памѣтници отъ истрѣблението на невѣжественните калугере, то тие сж направиле голѣма заслуга на науката; но ние видиме, че множество рѣкописи са изнасятъ изъ нашето отечество и губатъ са . . . Кой знае дѣ са намиратъ днесъ оне наши драгоценности, които сж принадлежѣле или които принадлежатъ на г-на Михановича!

**) Думите, които сж помѣстени между двѣ скобици, сж написани послѣ и съ друго мастило. М. Никодсвѣ.